

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Revistă bimensuală — Anul 2 — No. 12

15 Iunie 1933

— BUCUREȘTI —

Conținutul :

Mărturia lui Iehova	179
Conspirație contra vieții lui Christos	187
Persecutarea martorului credincios și adevărat	190
Scrisori	192

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W. B. E. T. S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de două ori pe lună de

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

J. E. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGH, secretar

PRINTED IN ROMANIA BY SOCIETATEA DE BIBLII
ȘI TRACTATE BUCUREȘTI

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Toți aceia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situațiilor grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reinvoită în fiecare an.

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătlătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voiața legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile) sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați (regenerați) și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	150.—
Cecko-Slovachia:	Coroane	21.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	21.50
Statele-Unite:	Dol.	1.—
Canada:	Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișana 33, București 2
Cecko-Slovachia:	Hybesgasse 30, Brünn-Julienfeld
Iugo-Slavia:	Krekova ul. 18, Maribor
Franța:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australia:	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

A V I Z

In luna Iunie cu numărul 12 al revistei expiră abonamentul de jumătate de an 1933.

Rugăm pe toți abonații cărora le expiră abonamentul, să-l înnoiască pentruca să nu fie împiedecată trimiterea revistei.

Mai departe, se află încă și denecia cari n'au achitat nimic pentru revistă pe anul 1933, dacă nu-și vor achita abonamentul în luna Iunie fără nici o somațiune li se vor opri revista.

ADMINISTRAȚIA.

Mărturia lui Iehova

PARTEA II-a

„Ascultă poporul Meu, și voi mărturisi asupra-ți; de mai fi ascultat Izraele!” — Psalm 81:8.
(trad. veche).

Iehova alege creaturi omenești, și le dă impunități și mijloace și căi, ca să fie martorii Lui și să poată fi martori pentru onoarea Numei Lui Său. El a ales pe Izraeliți și le dădu Numele Său, pentruca să fie martorii Lui. Ca națiune erau necredincioși față de misiunea lor. „Creștinătatea”, la început a avut acelaș privilegiu, de a pune mărturie pentru onoarea Numei lui Iehova, și asemenea a căzut în urma necredincioșiei. Dela Abel până la Ioan Botezătorul au trăit câțiva oameni puțini la număr, cari și-au păstrat credințioșia față de Iehova. El a lăsat să se facă însemnare despre ei ca unii, cari au câștigat aprobarea Lui și în Cuvântul Său sunt amintiți ca un uor mare de martori. (Evrei 12:1) El a trimis pe Isus pe pământ și îi dădu ocazii, ca să pună mărturie pentru adevăr; Isus cu credințioșie și-a îndeplinit misiunea și în urmă a primit dela Tatăl Său titlul „Martorul credincios și adevărat”. (Ioan 18:37; Apocalips 3:11; 19:11) Iehova, începând cu apostolii lui Isus până la sfârșitul lumii Diavolului a ales dintre oameni un popor pentru Numele Său, și acest popor l-a înzestrat cu mijloace și căi, ca să pună mărturia pentru Numele Lui. Mărturia Lui o dă mai întâi aleșilor Săi, pentruca martorii să poată ști, ce trebuie să spună altora; pentru aceasta vorbește Iehova către aceia, pe cari i-a ales: „Ascultă poporul Meu, și voi mărturisi asupra-ți (ți voi pune mărturie; trad. engleză.)” Aleșii, cari întru aplicarea mijloacelor și metodelor puse în mânele lor de Dumnezeu, pentru a fi martorii Lui, sunt necredincioși, primesc pedeapsă dreaptă pentru necredințioșia lor, și anume fiecare după împrejurarea necredințioșiei sale. Aceia, cari sunt credincioși și zelosi întru folosirea mijloacelor prevăzute de Dumnezeu, vor fi recunoscuți de Iehova ca aprobați.

M a n a

• Când a sosit timpul lui Iehova, ca să-și facă un Nume în Egipt, a ales pe Moise să fie martorul Lui, și l-a prevăzut cu cele de lipsă, pentru a transmite o astfel de mărturie. Pentruca Moise să aibă o încredere statornică, că Iehova stă alături de el și îl sprijinește, îi dădu Dumnezeu trei semne. Izraeliții trebuiau să cunoască pe Iehova și să înțeleagă, că Dumnezeu i s'a arătat tatălui lor Moise, și pe el l'a trimis la poporul Izrael,

și pentru aceasta au făcut Moise și Aaron cele trei semne înaintea lui Izrael. Al doilea semn s'a referit la mână. „Domnul i-a mai zis: Bagă-ți mâna în sân. El și-a băgat mâna în sân: apoi a șos-o, și iată, că mâna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada.” (2. Moise 4:6) Evident că mâna într'un astfel de caz cași aici, a fost folosită pentruca lui Moise și altora din poporul ales al lui Dumnezeu să dea o deosebită învătătură. Nu se pare să existe nici un motiv temeinic pentruca, trebuia să se execute înaintea lui Faraon semnul cu mâna leproasă, și raportul nu spune nici aceea, că semnul s'ar fi executat înaintea lui. Aceasta se pare să învețe evident, că semnul cu privire la mână este una din mijloacele folosite de Iehova, poporului Său ales, și anume numai exclusiv poporului Său, să dea o mărturie și să-l facă atent, să fie echipat pentru servicii.

• Ce este înțelesul simbolic a mânei lui Moise, cum se folosește aici în icoană? S'a spus, că mâna toldeana ar fi simbolul puterii dumnezeiești. Scriptura însă nu sprijinește în toate cazurile o astfel de concluzie. Dacă Iehova pune mâna Sa peste o creatură, atunci pe baza Scripturii aceasta înseamnă, că Iehova va alege creatura și îi dă putere deplină, ca să îndeplinească anumite datorii întru exercitarea scopului lui Dumnezeu. Iehova a însemnat pe Cristos Isus ca pe servul Lui deosebit, pe care îl folosește în scopul, ca să execute judecățile Sale și astfel în mod simbolic este mâna lui Iehova. „Atunci când voi ascuți fulgerul săbiei Mele, și voi pune mâna să fac judecată, Mă voi răzbuna împotriva proivnicilor Mei, și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc.” (5. Moise 32:11) Orice putere dreaptă este a lui Iehova; El a dat Fiului Său iubit orice putere în cer și depe pământ, ceace este o dovadă pemaideparte, că Cristos Isus este unealta aleasă în mâna lui Iehova întru executarea scopului Său și astfel reprezintă mâna pusă peste El.

• Ezechil a avut o vedenie despre care a zis: „M'am uitat și iată că o mână era întinsă spre mine, și ținea o carte în chip de sul.” (Ezechil 2:9, 10) Cartea sau sulul este un simbol al unei vești sau a unei mărturii a lui Iehova, și deoa-rece este într'o mână, arată în mod simbolic: Vestea aceasta se dă prin puterea sau Spiritul lui Iehova, și aceasta este metoda, pentru a da

în ştire aceasta. Când timpul a fost sosit pentru Ezechil, preotul, ca să-şi înceapă slujba, a zis cu privire la aceasta, că mâna lui Iehova a venit peste el. (Ezechil 1:3) „Şi mâna domnului a venit peste mine acolo, şi mi-a zis: Scoală-te, du-te în vale, şi acolo îţi voi vorbi.” (Ezechil 3:22) Când a fost sosit pentru Ezechil timpul ca să vestească profeţia cu privire la Casa regală, ri-tim cu privire la aceasta: „Toemai în ziua aceea a venit mâna Domnului peste mine.” (Ezechil 10:1) În textele acestea, „mâna Domnului” înseamnă fără îndoială, că Iehova întinde crea-turei Sale favoare dumnezeiască şi o împuterniceşte ca să vestească mărturia Sa; aceasta a făcut prin Cristos Isus, care este uncaşa Lui principală sau mâna Lui dreaptă întru executarea Scopului Său.

² Dacă însă se foloseşte mâna unei creaturi, atunci simbolul hotărîri că învaţă altceva. Să observăm, că mâna lui Moise a fost aceea, pe care a băgat-o în sân şi care acolo s'a făcut leproasă. Din două motive nu putea mâna aceasta să reprezinte putere dumnezeiască: 1) Deoarece a fost mâna unei creaturi; şi 2) deoarece puterea dumnezeiască nu poate să devină leproasă. Şi mâna leproasă nici nu putea să închipe ceva în partea cerească sau nevăzută a organizaţiei lui Iehova, deoarece această parte a organizaţiei lui Iehova niciodată nu păcătuieşte sau să fie displăcută lui Iehova. Deci concluzia finală trebuie să fie aceea, că mâna lui Moise reprezintă ceva în legătură cu urmaşii lui Cristos Isus, în timp ce se află încă pe pământ şi într'o stare imperfectă.

⁴ Din pricina acestor motive, înţelesul simbolic a mânei se explică în modul următor: Mâna unei creaturi pământeşti, care stă în legământ cu Iehova caracterizează în mod simbolic mijloacele şi căile orânduite de Dumnezeu sau echipamentul creaturii pentru a putea activa în serviciul lui Iehova. Pentru sprijinirea explicării date se comunică următoarele: Moise a fost trimis în Egipt, nu ca să prezinte mărturia sa proprie, ci ca să transmită mărturia lui Iehova. Iehova a îngrijit metodele şi mijloacele şi l-a echipat, ca să săvârşească lucrul acesta. Pentru Moise ar fi fost un păcat, dacă după preluarea serviciului ar fi devenit neglijent sau leneş întru executarea acestuia; păcatul însă se ilustrează prin lepră. Cum Moise şi-a vârit mâna în sân, ar fi o preumbrire unei astfel de neglijenţă sau nepăsare: „Lenesul îşi vârită mâna în strachină, şi n'o duce înapoi la gură”. (Proverbe 19:24; vezi şi Proverbe 26:15) Cel ce ar face aceasta, ar deveni sărac şi un serv ne-trebnic. „Cine lucrează cu o mână leneşă sără-ceşte, dar mâna celor harnici îmbogăţeşte”. (Pro-verbe 10:4) Aceste texte scripturale arată hotărîrî, că mâna este un simbol al activităţii şi serviciului, şi că dacă devine neactivă, atunci mereu riscă să se prăbuşească.

¹ Dumnezeu dădu semnul sau minunea aceasta, şi s'a făcut îndeosebi în spre binele poporului de legământ al lui Dumnezeu de pe pământ de-pela finea lumii şi astfel trebuie să dea o deose-

bită învăţătură. (Romani 15:1) Dumnezeu a ales poporul acesta de legământ şi îndeosebi pe rămă-şişa din pricina numelui Său şi i-a dat în mână mijloace şi căi şi l-a echipat, ca să transmită lumii mărturia Lui. Întru exercitarea acestui ser-viciu a fi neglijent şi nepăsător, ar fi un păcat. Isus vorbeşte despre „servul rău şi leneş”, care a fost lepadat. (Matei 25:26) Martorii lui Iehova sunt încurajaţi, „în sânguină să fie fără preget, să fie plini de râvnă cu Duhul”, slujind astfel Domnului. (Romani 12:11) „Aşa încât să nu vă leneviţi, ci să călcaţi pe urmele celor ce prin credinţă şi răbdare, moştenesc făgăduinţele”. (E-vrei 6:12) „Poftele lenesului îl omorâ, pentru că nu vrea să lucreze cu mâinile”. (Proverbe 21:25) Aceste texte scripturale arată că servul, care se face necredincios şi inactiv, păcătuieşte şi moare; că însă râvna şi credincioşia în serviciu aduce răsplata promisă.

³ Moise a făcut o icoană sub îndrumările lui Iehova. Că şi-a vârit mâna în sân, arată simbolic neglijenţă sau nepăsare întru aplicarea metodelor şi mijloacelor, cu care prevede Iehova pe clasa servului său şi îl înarmează. Precum Izraeliţii erau într'un legământ cu Iehova, aşa şi „Creştinătatea organizată” sau „creştinismul” era într'un legământ făcut, de a face voia lui Dumnezeu, pentru că doar „creştinătatea organizată” a primit numele lui Cristos şi a luat asupra-şi ca să pro-povăduiască Cuvântul lui Dumnezeu. Iehova s'a îngrijit de mijloace şi căi pentru creştinătate, ca să ducă allora vestea sau mărturia despre Impă-răţia Sa, „creştinătatea” însă s'a dovedit neglijentă în aceasta, nepăsătoare şi păcătoasă, ceea ce a con-dus-o la moarte. Această organizaţie şi-a vârit mâna în sân şi s'a făcut prea nepăsătoare şi prin urmare păcătoasă; şi când a venit războiul mondial, a devenit şi mai nedeamnă, întrucât a lepadat cu totul Impărăţia lui Dumnezeu, şi în locul acesteia a primit expedientul lui Satan, a-nume pe Liga Naţiunilor. În felul acesta şi-a permis „Creştinătatea” ca împotriva voinţei lui Dumnezeu, să-şi întemeieze o împărăţie şi să facă un serviciu preţios nepermis, cum a încercat a-cesta Uzzi, care a fost lovit de boala leprei ce nu se poate vindeca. (2Cronica 26:16—23) Prin vărsarea primului pahar al mâniei lui Dumnezeu peste „creştinătate” atenţiunea a fost îndreptată asupra boalei sale ce nu se poate vindeca. „Cel dintâi s'a dus şi a vărsat poltrul lui pe pământ. Şi o rană rea şi dureroasă a lovit pe oamenii, cari aveau semnul fiarei, şi cari se închinau icoanei ei”. (Apocalips 16:2) „Creştinismul organizat” nu se va restabili niciodată din suferinţele ei nelă-măduibile, pricinuite de necredincioşie.

² Icoana întocmită de Moise se referă însă îndeosebi la poporul de legământ al lui Dumnezeu, care în sfârşit îşi va dovedi credincioşia. Aceasta însă nu înseamnă, că într'un anumit timp nu ar fi fost într'o stare necurată. Consacraţii într'un timp au fost nepăsători faţă de lucrul Domnului, şi Domnul Isus vorbeşte despre aceasta în pa-rabola despre fecioare şi spune: „au aşipit toate

și au adormit". (Matei 25:5) Consacrații s'au temut în timpul războiului și și după războiul mondial, și numai foarte puțină mărturie s'a pus. Această nepăsare și neglijență sau neglijarea folosinței zeiloase a mijloacelor și căilor croite de Dumnezeu, de a servi pe Iehova Dumnezeu, a adus pe consacrați într-o stare leproasă sau necurată. „Este lepros, este necurat... leprosul atins de această rană, să-și poarte hainele sfâșiate, și să umble cu capul gol, să-și acopere barba și să strige: Necurat! Necurat!” (2 Moise 13:11, 15) În anul 1922 Domnul a arătat poporului Său de legământ starea lui necurată în urma neactivității sale. O ilustrație profetică a acesteia se dă în profeția lui Isaia, unde profetul, reprezentând pe poporul de legământ al lui Dumnezeu, spune: „Vai de mine! Sunt pierdută, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe împăratul, Domnul ostirilor”. (Isaia 6:5) Această stare necurată evident că este a se atribui neactivității sau nepăsării întru folosința sau aplicarea mijloacelor și căilor pregătite de Dumnezeu, pentru a pune mărturia lui Iehova; și aceasta se arată cu totul clar prin aceea, că profetul s'a curățit, după ce buzele lui au fost alinse cu un tăciune. „Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu clestele de pe altar. Mi-a atins gura cu el și a zis: Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!” — Isaia 6:6, 7.

„Mâna lui Moise în sân ilustrează îndeosebi timpul dela 1918 până la 1919, când puțină sau deloc nu s'a pus mărturie pentru Iehova. Dumnezeu a poruncit lui Moise ca să-și scoată mâna din sân, și cum a scos-o, văzu că s'a făcut leproasă, ca zăpada; și Dumnezeu i-a spus, ca să vâre din nou mâna în sân: „Domnul a zis: Bagă-ți din nou mâna în sân. El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată, că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui”. (2 Moise 4:7) Porunca dată aici de Iehova învață, că El nu va lepăda cu totul pe poporul Său, ci îl va readuce în favoarea Lui, în cazul, dacă fiind în clar cu starea lui necurată, va dovedi căință și râvnă pentru Domnul. Să observăm că el, cum spune raportul, prima dată și-a scos mâna din sân, a doua oară însă (după trad. engleză) a smuls-o din sân. Procedura din urmă arată, că aceasta a făcut-o repede și energie și cu o râvnă caracteristică Casei Domnului. După ce poporul de legământ al lui Iehova în anul 1922 a descoperit că era necurat, deoarece, cum arată profeția lui Isaia a fost neactiv în serviciul lui Dumnezeu, a intrat imediat în activitate, și dela acel timp încolo lucrarea a fost efectuată cu energie și râvnă.

„Concluzia finală se mai sprijinește pe următoarele: Iehova a ales pe poporul Său, ca să pună mărturie pentru Numele Său. (Fapte 15:14) El i-a transmis o anumită lucrare, care se ilustrează prin mână. Pentru a fi bineplăcut Domnului, tre-

buie să o facă cu râvnă, cum stă scris: „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!” (Eclesiast 9:10) Acest îndemn, cași toate celelalte îndemnuri din Scriptură, au fost însemnate în spre binele rămășiței. (Romani 15:4) Spre avantajul rămășiței găsim noi în Scriptură următoarele însemnat: „În ziua aceea (timpul după a doua prezentă a Domnului; și îndeosebi după ce a apărut în Templu să facă judecată) se va zice Ierusalimului (poporul de legământ al lui Iehova): Nu te teme de nimic! Sioane (unșii organizației lui Dumnezeu), să nu-ți slăbească mâinile! Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va lăca în dragostea Lui, și va cânta de veselie pentru tine”. (Zefania 3:16, 17) Dumnezeu se bucură de servii Lui, dacă sunt zeloși și credincioși, și este bineplăcut Lui, dacă cu credincioșie dă mărturia Lui. „Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei”. (Ioan 15:8) Din aceasta este a se trage învățătura, că rămășița prin credincioșie și zel trebuie să se păzească întru îndeplinirea condițiilor legământului său: legământul însă preluând dela rămășiță ca martorul lui Iehova, să dea mărturia lui Iehova. Aceasta înseamnă, ca aceștia trebuie să se consacreze cu totul lui Iehova și Impărăției Sale, pentruca să fie curăți. Stă scris: „Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului!” (Isaia 52:11) „Căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră”. (2 Petru 1:10) „Și i s'a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor, curat. (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților”.) (Apocalips 19:8) Astfel de „fapte neprihănite” sunt ascultare deplină de Dumnezeu în ținerea poruncilor Sale și în vestirea mărturiei încredințate lor de Isus Cristos. Rămășița credincioasă, fără să lase să slăbească mâinile trebuie să continue, să pună mărturia lui Iehova, până ce organizația lui Satan va fi nimicită. — Isaia 6:11.

¹² Pentru boala leprei, până în prezent nu s'a găsit leac din partea oamenilor. Singurul leac este puterea lui Iehova, și Iehova numai pe aceia îi vindecă, care îi sunt ascultători. „Creștinătatea” era cași regele Uzzi, intenționat neascultătoare față de Iehova, și niciodată nu se va vindeca din boala mortală ilustrată prin lepra. Mâna lui Moise numai după aceea s'a vindecat, după ce cu totul a căutat să facă după porunca lui Iehova. Poporul de legământ al lui Iehova, numai prin supunere de bunăvoie și devotament neegoist poate să fie vindecat și curățit.

Mai multe dovezi

¹³ Iehova în îndurarea Sa dă dovezi, peste dovezi, pentruca credința poporului Său de legământ să se întărească; și aceasta se dovedește prin faptul, că lui Moise îi dădu mai mult decât un semn. „Dacă nu te vor crede, a zis Domnul, și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn”. (2 Moise

4:8) În anul 1919 a descoperit Domnul poporului Său, că Elisei a preumbrit o altă lucrare, ce trebuia să se facă de martorii Săi; dar chiar și atunci erau încă mulți greoi ca să înțeleagă importanța acestui adevăr. În anul 1922 Domnul prin alte dovezi a îndreptat atenția poporului Său asupra faptului, că Cristos Isus a venit la templul Său, și că rămășița a fost corăpădită, „cristianitatea” însă a fost lovită mortal; numai atunci au început unșii, ca să prețuiască într-adevăr, adevărul că Iehova a trimis pe Isus Cristos la Templu, și scopul pentru care L-a trimis. Ei au început să priceapă importanța cea mare a Impărăției. Fără îndoială, Iehova deja atunci a dat poporului Său Numele nou și numai mai târziu le-a descoperit lucrul acesta. În modul acesta a dat El poporului Său în cursul celor zece ani din urmă o mărturie ca din ce în ce a devenit mai mare.

Al treilea semn

„Iehova este îndelung răbdător față de creaturile Sale, și continuă, ca să dovedească iubirea și bunătatea Sa față de toți aceia, cari caută să-L servească. Aceasta se arată în aceea, că El dădu lui Moise trei semne. „Dacă nu vor crede nici aceste două semne, și nu vor asculta de glasul Tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ, și apa pe care o vei lua din râu, se va prefăce în sânge pe pământ”. (2 Moise 4:9) Moise a luat apa din Nil. Bogăția, industria și comerțul Egiptului atârna de acest râu, și astfel a ilustrat îndeosebi partea comercială a organizației lui Satan. Satan a afirmat, că el a făcut răul acesta și lui îi aparține. (Ezechiel 29:1-3) Râul era îndeosebi sprijinul comerțului organizației lui Satan. Îndeosebi elementul comercial a fost acela care a fost folosit de Satan pentru a pune la cale și să conducă războiul mondial. Partea comercială a organizației lui Satan a îmbolnăvit lumea cu învățăturile sau propaganda ei, și elementul comercial este în primul rând răspunzător pentru starea grea economică și pentru mizeria mare care apasă acum pe popor și îi cauzează multă strâmtorare și suferință. Un period de timp poporul uns al lui Iehova și-a mărginit activitatea întru vestirea mărturiei lui Iehova asupra elementului religios sau confesional, în ultimul timp însă lucrul ei se îndreaptă amăsurat cerinței asupra secției comerciale a organizației lui Satan. În icoană Moise a luat apa din Nil și a vărsat-o pe pământul uscat; și acum cel mai mare decât Moise, Cristos Isus și membrele organizației Sale, ia ceva din organizația comercială a lui Satan ilustrată prin apă, și își ațintește privirile la ea. Precum populația Egiptului a crezut, că apa Nilului ar fi o apă bună de beut, așa și popoarele din lume, precum și mulți consacrași, au crezut că comerțul mondial ar fi de o însemnătate importantă și ar activa în prospătător și dătător de viață; și pentru aceasta unii din poporul Domnului s'au ocupat

cu afacerile comerciale lumești ceace mai târziu le-a cauzat pagubă.

„Moise a luat apa din Nil și a vărsat-o pe pământul uscat. În vremea aceea mulți oameni au trăit în Egipt, cari însă nu făceau parte din organizația oficială a lui. Astăzi există în lume mulți oameni, cari nu constituie nici o parte a organizației oficiale a lui Satan, și cu toată inima sunt antipatici față de această organizație. Aceștia compun clasa consacraților, cari vor constitui pe clasa de strâmtorare, și pe mai departe pe clasa Ionadab, cari vor fi oamenii leali și binevoitori. Scriptura amintește pământul uscat în contradicție cu marea; deci pământul uscat caracterizează foarte bine pe poporul consacrat și pe oamenii iubitori de pace de pe pământ, cari cu sinceritate doresc, ca dreapta să fie înlemnită între oameni. (Hagai 2:6,7) Să avem în vedere, că aceste trei semne îndeosebi pentru aceea s'au făcut, ca să întărească tare credința Izraeliților, cari au preumbrit pe poporul de legământ al lui Dumnezeu; și că săvârșirea celor două minuni înaintea lui Faraon, a avut numai un scop de al doilea rang, de a avertiza pe reprezentanții lui Satan. Iehova a arătat mai întâi poporului Său uns, că comerțul este sprijinul cel mai de căpetenie a organizației vizibile a lui Satan; și aceasta a făcut-o, pentruca oamenii să fie tari în credință și zeloși întru vestirea adevărului împotriva acestei părți a organizației dușmane. Aceasta dovedește, că martorii lui Iehova adevărul trebuie să-l loarne pe „pământul uscat” adică asupra consacraților și oamenilor cu bun simț; și anume aceasta trebuie să o facă în prezența și la auzul reprezentanților Diavolului, pentruca astfel să aibă toți ocazie să știe, că Iehova este Dumnezeu. Poporul uns al lui Iehova știe acum, că comerțul lumii nu activează dătător de viață, și chiar și clasa Ionadab învață aceasta.

„Iehova vorbi lui Moise: „Și apa pe care o vei lua din râu, se va prefăce în sânge pe pământ.” În felul acesta arată Iehova în timpul prezent poporului Său și celor cu bun simț, că comerțul a fost pus la cale de Diavolul și a devenit partea cea mai puternică a organizației vizibile a lui Satan și de aceasta a fost folosit în scopul, ca deja în cursul veacurilor lungi trecute să-i execute lucrarea sângeroasă și aducătoare de moarte. Întrucât aceasta corespunde, apa nu mai este bună de beut; și cari sunt în legământ cu Dumnezeu și cu toate acestea beau apa, accia vor muri, și nu vor trăi. Nu numai consacrații, dar și clasa Ionadab recunoaște, că el trebuie să iasă afară din organizația lui Satan și să părăsească de partea lui Iehova, dacă dorește să trăiască. Spre binele poporului Său de legământ a lăsat Iehova să se facă însemnare: „Cei ce vor să se îmbogățească dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftesăbuite și vătămătoare, cari cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii cari au umblat după ea, au rălăcit dela credință, și s'au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”—1 Timotei 6:9,10.

¹⁷ Iehova mai întâi în anul 1927 a început să facă cunoscut poporului Său, că comerțul sau capitalismul este o parte a organizației lui Satan și este deci apăsătoare și pricinuitoare de moarte. (Vezi: „Libertate pentru popoare” în limba germană.) Cărțile „Profeție”, „Lumină” și „Justificare” (în germană) în mod accentuat au arătat aceste adevăruri. Iehova a învățat pe poporul Său și i-a arătat, că aceasta este mărturia Lui (Iehova), care trebuie adusă înaintea organizației lui Satan de poporul Lui, și trebuie să fie vestită cu zel și cu sârguință împotriva fiecărei părți a organizației lui Satan.

Inaintea lui Faraon

¹⁸ Poporul de legământ al lui Dumnezeu a crezut aceste mari adevăruri primite prin îndurarea lui Dumnezeu și a sălțat de bucurie la auzul lor; și acum Dumnezeu accentuează în mod deosebit necesitatea, că poporul de legământ al Său să se folosească de mijloacele și căile ce i s'a dat și adevărurile acestea să le aducă domnitorilor lumii în formă ca să se priceapă. Moise și Aaron au apărut înaintea lui Faraon și au făcut primul semn, care a supărat numai pe Faraon și a împietrit inima lui. Atunci a făcut Moise al treilea semn înaintea lui Faraon, care era de altfel și cea dintâie din cele zece plăgi, care s'au abătut asupra Egiptului. Iehova a zis lui Moise, că Faraon se va opune primului semn și se va codi ca să lase pe Izraeliți să iasă din Egipt. Atunci a vorbit Iehova către Moise: „Du-te la Faraon dis de dimineață, când are să iasă să se ducă la apă și să te înfățișezi înaintea lui pe malul râului. Să-ți iei în mână toiagul care a fost prefăcut în șarpe.” (2. Moise 7:15) Iehova a poruncit lui Moise ca să iaie în mână toiagul său, cu care a făcut primul semn înaintea lui Faraon, și să stea pe malul râului. Acest toiag reprezintă pe justificatorul Cristos Isus, care execută scopul lui Iehova prin puterea și autoritatea ce a primit dela El, despre ce s'a dat o explicație amănunțită într'un număr anterior al revistei.

¹⁹ Aaron, care a apărut înaintea lui Faraon și a procedat la îndrumările lui Moise, reprezintă aici în icoană pe martorii lui Iehova de pe pământ, cari sub conducerea lui Cristos Isus, capul organizației lui Iehova înaintea, pentru a se prezenta înaintea diavolului și organizației sale și să vestească, că este scopul lui Dumnezeu să se pună în acțiune împotriva acestei organizații blestamate. „Și să zici lui Faraon: Domnul, Dumnezeul E-vreilor m'a trimis la tine, să-ți spun: Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-mi slujească în pustie. Dar iată, că până acum n'ai ascultat. Acuma așa vorbește Domnul: Iată cum vei cunoaște că Eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea; și ele se vor preface în sânge. Peștii din râu vor pieri, riul se va împuți, așa că le va fi greață Egiptenilor să bea din apa râului. Domnul a zis lui Moise: Spune-i lui Aaron: Ia-ți toiagul și întindeți mâna peste apele

Egiptenilor, peste râurile lor, peste piraiele lor, peste iazurile lor, și peste toate bălțile lor. Ele se vor preface în sânge, și va fi sânge în toată țara Egiptului atât în vasele de lemn, cât și în vasele de piatră. Moise și Aaron au făcut cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a lovit apele râului, supt ochii lui Faraon și supt ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s'au prefăcut în sânge. Peștii din râu au pierit, râul s'a împuțit, așa că Egiptenii nu mai puteau să bea apa râului, și a fost sânge în toată țara Egiptului.” — 2. Moise 7:16-21.

²⁰ Iehova trimite prin „mâna” Sa, Cristos Isus, pe martorii Săi, pe rămășiță, ca să ducă mărturia Sa înaintea popoarelor de pe pământ și să prevestească pe domnitori, că pentru poporul lui Dumnezeu a sosit timpul ca să meargă la muntele lui Dumnezeu, anume la Impărăție și să dovedească ascultare și credincioșie lui Iehova; pentru că să le spună, că Impărăția lui Dumnezeu este singura speranță pentru lume și că Satan și organizația lui trebuie să înceteze să mai asuprească și să mai țină în robie poporul. La săvârșirea semnului al treilea, Iehova a prevestit, că uriciunea sistemului comercial se va descoperi înaintea poporului și domnitorilor. Turnarea apei pe pământul uscat arată acelor cari au urechi de auzit, că sistemul comercial pricinuește moarte și este mort, că nu poate să ridice omenirea din adâncul nimicitor al crizei economice, pe care a adus-o Satan peste ei. Este interesant, că pământul Gosen în care trăiau Izraeliții atunci, nu a fost cruțat de plaga de sânge, ce s'a abătut peste țară; și cum se pare aceasta arată cu totul clar, că poporul lui Dumnezeu de pe pământ nu va scăpa de efectele crizei mari economice și comerciale, ce apasă acum lumea. Aceasta corespunde precis cu faptele care există de fapt. La a patra plagă peste Izrael pământul Gosen a fost separat sau cruțat de efectele plăgii. — 2. Moise 8:22.

²¹ Împlinirea icoanei făcute de Moise și Aaron înaintea lui Faraon cel puțin s'a început deja, și multe dovezi arată că s'a și împlinit. Când Iehova a prefăcut apele Nilului în sânge, aceasta a fost o prevestire pentru Faraon și totodată pentru Satan și organizația lui, că comerțul a isprăvit-o și este pe moarte. Aceasta a fost semnul al treilea și corespunde trâmbiței a treilea a lui Dumnezeu, care prin Cristos a poruncit ingerului ca să toarne potirul al treilea pe riuri, cum stă scris: „Al treilea a vărsat potirul lui în riuri și în izvoarele apelor. Și apele s'au prefăcut în sânge. Și am auzit pe ingerul apelor zicând: Drept ești Tu Doamne, care ești și care erai! Tu ești sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta. Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinților și al proorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici.” (Apocalips 16:1-7) „Al treilea inger a sunat din trâmbiță. Și a căzut din cer o stea mare, care ardea ca o făclie; a căzut peste a treia parte din riuri și peste izvoarele apelor. Steaua se chema „Pelin”: și a treia parte din ape s'au prefăcut

în pelin. Și mulți oameni au murit din pricina apelor, pentru că fusese făcute amare." (Apocalips 8:10, 11) Profeții au început să se implice la congresul din Columbus în anul 1921. Aceasta a fost cu cinci ani înainte de crăutul (Trositura) mondial financiar din anul 1929; și avertismentul dat lui Satan și organizației sale s'a făcut în forma unei „Invinuiri” și pe mai departe în prevestirea „Civilizația este sortită prăbușirii”. — Vezi „Licht” (Lumină) I în germană.

*Organizația lui Satan niciodată nu a avut apă datătoare de viață, cu toate că oamenii au fost sedusi să creadă, că comerțul ar fi de o importanță însemnată pentru viața și propășirea națiunii. Sângele vărsat în Egipt pe uscat și rezultatul din aceasta reprezintă, cum politica și metodele comerțului au inundat națiunile de pe pământ, în căutarea legământului vecinic al lui Iehova, cu riuri de sânge și afară de aceasta a exercitat asupra popoarelor o influență nimicitoare. (1 Moise 9:1-6) Pentru aceasta este sistemul comercial ca o parte a organizației lui Satan expus la nimicire deplină. Iehova a vestit atât popoarelor cât și domnitorilor mărturia Sa, că să le arate, că nici comerțul precum nici o altă parte a organizației lui Satan nu are putere ca să dea poporului viață și binecuvântări. Martorii Lui apucă partea lor de lucru, întrucât vestesc această mărturie a lui Iehova, și mai târziu Iehova va nimici întreaga organizație dușmană prin funcționarul Său executiv Cristos Isus.

*Să se observe, cât de clar este spus, că împlinirea semnului întâi și al treilea are de scop, să dea domnitorilor și poporului prevestirea: „Așa vorbește Domnul: Iată cum vei cunoaște, că Eu sunt Domnul”. Aceasta este o dovadă pe mai departe, că martorii lui Iehova trebuie să continue, ca să vestească mărturia Lui până când orice parte a organizației lui Satan se prăbușește. Ei au arătat deja în măsură abundentă, că ei înțeleg și prețuiesc faptul acesta. Numai rareori mai spune câte unul din unși în limbul de față: „Cât va mai dura lucrul de mărturie?” Unșii lui Iehova, cari rămân credincioși sunt pentru totdeauna în serviciul lui Iehova și lucrarea de acum constă în aceea, ca să se dea o mărturie; și după ce aceasta s'a sfârșit, vor executa o altă lucrare.

Vrăjitorii moderni

*Precum Faraon, reprezentantul Diavolului a fost ajutat de magii lui, așa este și acum cu Diavolul și reprezentanții lui pământeni, cari se silesc la aceea, ca să combată efectele mărturiei lui Iehova. „Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul. Faraon s'a întors dela râu, și s'a dus acasă; dar nu și-a pus la inimă aceste lucruri”. (2 Moise 7:22, 23). Preoții, ca vrăjitorii organizației satanice în schimb lasă să apară apele adevărului săngeroase, întrucât domnitorilor, asociațiilor lor și oamenilor întrucât aceștia

ascultă de dânsii, îi învață că presiunea durabilă economică și suferințele poporului sunt o pedeapsă trimisă de la Dumnezeu, din pricină că nu sprijinesc îndeajuns sistemele religioase. Papa în curând a dat o declarație cu privire la aceasta, și milioane de oameni au fost astfel înduplecați să creadă o astfel de presupunere falsă. Rezultatul este exact acela, pe care îl dorește Satan, anume, ca oamenii să se abată de la Dumnezeu. Preoții și alți tovarăși de legământ pentru o procedură nedreaptă își arată acuma inima împietrită, întrucât exclamă în public, că martorii lui Iehova ar fi activi într-o întreprindere comercială, fiindcă din dorință de câștig pun în vânzare cărți și acești martori calcă legile comerciale a țirilor, mergând din casă în casă sa pună mărturie, fără să ezări pentru aceasta mai întâi permisul autorităților lumesti. În felul acesta caută vrăjitorii moderni să schimbe apele mărturiei lui Iehova, ce se dă acuma de martorii lui Iehova, în aceea, ce aduce moarte. Martorii lui Iehova transmit domnitorilor prevestirea, anume mărturia lui Iehova, că comerțul lor și toate celelalte părți a organizației lumesti în curând vor fi nimicite de Domnul. Vrăjitorii politicieni care colucerează cu asociații lor, amenință pe martorii lui Iehova și lucrarea ce o fac cu nimicire și afirmă, că lucrul acesta ar fi un pericol și prin urmare ceace cauzează moarte poporului. Vrăjitorii comerțului mare fac acuma sforțări disperate, ca să facă vrăjitoriile lor înaintea Diavolului. Ei afirmă că există perioade regulate de criză și prosperitate în comerț, că comerțul se învârtă în formă de cerc și în scurt timp criza se va înlătura și se va întoarce o mare prosperitate. În conformitate cu aceasta au propagat motto: „Prosperitatea stă la primul colț și în curând se va arăta din nou”. Comerțul mare afirmă, că aceste stări de criză financiară ar fi niște rele trebuincioase (simbolizate prin sânge) și în sfârșit vor avea un bun rezultat. Fiecare parte a organizației lui Satan blastămă pe Iehova și Impărăția Lui, în timp ce martorii lui Iehova continuă să spună poporului, că Impărăția lui Dumnezeu este singura speranță pentru omenire. Elementele comerciale, politice și religioase a organizației vizibile a lui Satan caută să dovedească poporului, că ei au puterea să domnească și să remedieze stările rele de azi; și așa continuă să arunce ocară pe Numele lui Iehova.

A săpa după apă

*Toți domnitorii de pe pământ, comerțul mare, politicienii și preoțimea și cei ce-i sprijinesc, sapă acuma disperați, ca să găsească mijloace și căi, ca să apere organizația lor și s'o scoată din starea de criză. Aceasta a fost preumbrat îndeosebi prin aceea, ce au făcut Egiptenii, cum stă scris: „Toți Egiptenii au săpat în împrejurimile râului, ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apa râului”. (2 Moise 7:21) În lumea întregă lipsa de ocupație domiește în cea mai mare măsură, și oamenii în toate întreprinderile comer-

ciale cauză cu puteri și mijloace și căi disperate ca să rămână în viață. De când depresiunea grea financiară a intrat în existență dela 1929, multe expediente s'au pus în aplicare de înțelepții sau vrăjitorii lumii acesteia, de a fi domni pe situația de criză pricinuită de apele sângeroase a comerțului. Propunerile sau planurile viclene constau din moratorii, rezidire și corporațiuni financiare, cari cu toate că au fost organizate cu pretenția să ajute poporul, de fapt însă sunt pentru a ține capul comerțului mare deasupra apelor, ca să rămână în viață și să nu moară. Reprezentanții națiunilor au ținut conferințe, au organizat pacte de pace și nenumărate diferite eugete, cum ar putea fi făcută apa, care acuma este sânge sau are un efect ucigaș, curată și dătătoare de viață. Intre lucrurile propuse mai în urmă avem ideea satanică a „Technocrației”, care înbie un nou sistem ca înlocuitoare a mașineriei economice uzate a lumii. Noul sistem aduce eugetul, că nimeni nu trebuie să lucreze pe zi mai mult decât două ceasuri, și atunci fiecare ar fi fericit și ar trăi în niște împrejurări plăcute. Aceasta natural că este numai o închipuire, cum bine știu martorii lui Iehova. Alte idei sau planuri (de pildă în America) nou aduse la iveală sunt campanii de cumpărări, legi cu impozite după vânzări, încetarea prohibițiunii, fabricarea și vânzarea berei și propunerea fățarnică, ce a luat ființă sub denumirea „Asociația Națională Economică”. Natural, că toate lucrurile acestea neglijează cu totul pe Iehova Dumnezeu și nu țin seamă de prevestirile repetate a adevărului, anume că criza din prezent a stării generale economice sau depresiunea cea mare este rezultatul sfârșitului lumii și Satan; și că el (Satan) a alungat lumea în situația aceasta, pentruca să abată poporul dela Dumnezeu; și că Impărăția lui Iehova de sub Cristos Isus este singurul remediu sigur și cu totul îndestulitor.

Lucrul de mărturie continuă

²⁶ Iehova în nici un chip nu este răspunzător pentru strâmtorarea, ce s'a abatut acuma peste lume. Prefacerea apei Nilului în sânge nu a fost blăstămul lui Iehova asupra apelor și nici nu preumbrește în icoană blestemul Lui peste națiuni în timpul prezent. Iehova în mod accentuat a trimis în Egipt pe Moise și Aaron ca să pună mărturia Lui înaintea domnitorilor și națiunii și să le arate, că El este Dumnezeu atotputernic, Cel Prea Inalt peste tot pământul. Semnele săvârșite înaintea lui Faraon au avut chiar scopul, ca să dea de cunoscut lui Faraon și organizației sale, că Iehova este Dumnezeu și că Faraon trebuie să lase pe poporul lui Dumnezeu să meargă la muntele lui Dumnezeu. Mărturia lui Iehova care se dă acuma de martorii Lui nu este blestemul lui Dumnezeu sau demonstrarea mâniei Sale, ci mai mult o prevestire avertizatoare către domnitori și popor, că Iehova este Dumnezeu, că timpul lui Satan s'a sfârșit, și că planurile lui Satan

sunt pricinuitoare de moarte, și că Iehova, dacă nu abdice Satan de puterea lui, în curând îi va nimici organizația. Precum inima lui Faraon s'a impietrit, și Dumnezeu i-a îngăduit ca să-și păstreze puterea o bucată de timp, astfel permite și acuma Iehova organizației blăstămate a lui Satan, ca să mai existe puțină vreme, pentruca la timpul său să arate tuturor, că El este Atotputernicul Dumnezeu, și pentruca martorii Lui să poată vesti lumii acest mare adevăr. „Dar Je-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul”. (2 Moise 9:16) Mărturia dată domnitorilor lumii, arată că Iehova este împotriva lui Satan și a organizației sale și pentru aceasta orice mașinații ale lui Satan înseamnă moartea pentru omenire. „Au trecut șapte zile după ce a lovit Domnul râul”. (2 Moise 7:25) Lovirea apei Egiptului a fost prima din cele zece plăgi, care veni peste țară. Cele „șapte zile” se par să reprezinte, că mărturia lui Iehova, dela acel timp începea va înainta neîntrerupt până la terminarea acestei lucrării, și că Iehova după terminarea mărturiei va activa, întrucât trimite armata Sa sub comanda lui Cristos la bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui atotputernic. Iar rezultatul va fi nimicirea definitivă a lumii lui Satan.

²⁷ Martorii lui Iehova au înțeles semnele, le cred și s'au despărțit cu totul de organizația lui Satan și acuma se codesc, ca „să meargă în Egipt după ajutor”. Ei văd acuma, că Iehova a trimis pe Cristos Isus, mai marele decât Moise, la Templu, ca să judece și să facă un Nume lui Iehova. În conformitate cu aceasta dădu Iehova profetului Isaia o viziune în Templul Său. După aceea a curățit pe Isaia și l-a trimis, ca să vestească mărturia lui Iehova. Profetul reprezintă în icoana aceasta pe martorii lui Iehova, cum transmit ei poporului lumii lui Satan vestea și Iehova le spune: „Impietrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi, și astupă-i ochii ca să nu vadă cu ochii, să n'audă cu urechile să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Mine, și să nu fie tămăduit”. (Isaia 6:10) Când Isaia (martorii lui Iehova) a întrebat pe Domnul, până când să se ocupe cu darea acestei mărturii, atunci Iehova i-a răspuns: „Până când vor rămânea cetățile pustii și lipsite de locuitori; până când nu va mai fi nimeni în case, și țara va fi pustie de tot, până va îndepărta Domnul pe oameni, și țara va ajunge o mare pustie”.

²⁸ Lucrul de mărturie, care este în curs în prezent și constă în transmiterea mărturiei lui Iehova, trebuie să înainteze și să se mai dea și pe mai departe. Scopul ei este justificarea N numelui lui Iehova. Forțele militare ale lui Satan încontinuu pun piedici în calea martorilor lui Iehova. Unșii sunt acuma în unitate cu Cristos sub conducătorul lor glorios, și ei înaintează în luptă cu deplină încredere în rezultat. Ei așteaptă atacuri din partea dușmanului, și Domnul le-a arătat, cum pot să se împotrivescă acestor atacuri. Întrucât activează organizații și în unitate și ca o grupă compusă

intră într'un oraș, pun mărturia spre mare consternație (displăcere) a reprezentanților organizației lui Satan. Această metodă de punere a mărturiei a fost binecuvântată în mare măsură de Domnul și în felul acesta își arată aprobarea. Martorii Lui pun mărturie prin cuvintele lor și purtare potrivită înaintea oamenilor și îngerilor, că ei stau de partea lui Iehova. Ei își păstrează față de El neprihânirea lor, și din îndurarea Lui vor avea o parte la justificarea Numelui Său.

○ O descoperire a acestor adevăruri pentru rămășiță este de mare folos. Ei văd și prețuesc acum, că Numele lui Iehova și justificarea Numelui Său este chestiunea cea mai mare. Cu bucurie au primit și au apreciat Numele, pe care Iehova le-a dat, și cu toate că sunt foarte strămtorați de dușman, totuși fug în turnul cel tare, adică Numele lui Iehova și sunt asigurați. (Proverbe 18:10) Cei din rămășiță stau cu totul de partea Împărăției lui Iehova, care va justifica Numele Lui; pentru aceasta continuă ca să-Înalțe Numele și să vestească laudele Lui. Credința lor este tare și curajul lor este mare, și strigătul lor de luptă este: „Sabia lui Iehova și a Împărăției Sale!”

Întrebări pentru studiul berean

- Alin. 1. Cum s'a îngrijit Iehova ca să se dea o mărturie în onoarea Numelui Său? Arată prin ilustrații simbolice, dacă aceia, căcora li s'a dat privilegiul de a fi martorii Lui, fost-au ei credincioși față de astfel de privilegii și răspunderi. Cum a procedat Iehova cu aceștia cu privire la aplicarea îngrijirii Sale pentru a-i folosi să fie martorii Lui?
- Alin. 2-4. Când și cum a făcut Iehova un Nume Său în Egipt? Ce s'a făcut, pentru a convinge pe Moise, că Iehova era cu el și l-a sprijinit, și pentru a face pe Moise cunoscut ca martorul lui Iehova? Explică cu exemple însemnătatea simbolică a mânei lui Moise, la care se face indicație în 2 Moise 4:6. Fost-a făcut acest al doilea semn înaintea lui Faraon și ce pare că se învață prin aceasta? Ce se arată prin aceea, dacă Iehova pune mâna Sa peste o creatură? Citează exemple din raportul lui Ezechiel.
- Alin. 5, 6. Arată, dacă cu privire la profeție mâna unei creaturi și „mâna Domnului” au acelaș înțeles? Ce este atunci înțelesul simbolic a mânei?
- Alin. 7, 8. Cine a dat semnul? Ce scop a avut aceasta? Explică înțelesul ce reesă din el.
- Alin. 9, 10. Arată împlinirea celor arătate în aceea, că Moise și-a vîrît mâna în sân, și când și-a scos-o a observat că a devenit leproasă. Când și cum a făcut iarăș Moise în împlinirea acestei profeții, că și-a vîrît iarăș mâna în sân și pe când a scos-o era iarăș ca mai înainte? Ce învățtură este în aceea, că Iehova a îndrunat pe Moise să facă semnul acesta?
- Alin. 11, 12. Arată, că faptele și alte texte scripturale sprijinesc concluzia de mai înainte.

- Alin. 13. Arată, că Iehova multe dovezi a dat pentru biuele poporului Său de legământ.
- Alin. 14, 15. Ce reprezintă Iehova prin cele trei semne date lui Moise? Descrie semnul al treilea. Din ce riu a luat Moise apă când a făcut semnul acesta? Explică înțelesul acestui lucru. Ce s'a făcut cu apa luată din riu și ce s'a ilustrat prin aceea? Ce scop a urmărit săvârșirea acestor semne a) cu privire la Izraeliți? b) cu privire la aceea, pentru cari s'a făcut raportul despre aceasta?
- Alin. 16, 17. Apa luată din riu a devenit sânge pe pământul uscat. Explică ce s'a arătat aici înainte. Cum și când a învățat Iehova pe poporul Său în-deosebit în afacerea aceasta? În ce scop a făcut El aceasta?
- Alin. 18. Descrie cum s'a ivit Moise și Aaron înaintea lui Faraon și au făcut semnul al treilea. Pe cine a reprezentat aici toiagul și în ce chip?
- Alin. 19-21. Explică icoana profetică, cum Aaron s'a ivit înaintea lui Faraon la îndrumarea lui Moise. Descrie semnul făcut aici și rezultatul. Ce este lecțiunea din aceasta acum pentru martorii lui Iehova? Ce este înțelesul, că pământul Gosen nu a fost crușat de plaga cu sângele? Arată cum corespunde plaga aceasta cu ceace se amintește în Apocalips 16:4-7 și în 8:10, 11.
- Alin. 22, 23. Ce se caracterizează prin faptul, că rezultatul acestui semnu a fost, că toate apele Egiptului s'au prefăcut în sânge? Care a fost scopul semnului întâi și al treilea?
- Alin. 24. Arată, că 2 Moise 7:22, 23 este în curs de împlinire.
- Alin. 25. Pentruce au săpat Egiptenii puțuri în jurul Nilului? Pentruce nu au mai băut din apa Nilului? Cum are aceasta împlinire în timpul prezent?
- Alin. 26. Era Iehova răspunzător pentru ceace a ajuns Egiptul în urma săvârșirii acestui semnu? Ce se reprezintă prin „șapte zile”, în care timp plaga aceasta apăsa Egiptul?
- Alin. 27. Ce dovedește, că martorii lui Iehova înțeleg semnurile și cred în ele? Cum se potrivește aceasta cu profeția lui Isaia, care se referă la această chestiune?
- Alin. 28, 29. Dacă punem temei pe scopul vestirei, ce este asigurarea ce rezultă din ea, că mărturia executată acum de martorii lui Iehova va fi continuată? Până când? Ce spunem despre dușmănie contra acestui lucru? Arată, că Domnul a învățat pe martorii Lui, cum să se împotrivescă acestei dușmăнії, și că le-a dat o parte la justificarea Numelui Său. Ce este semnul, că cei din rămășiță prețuesc Numele, pe care Iehova le-a dat? Care este strigătul lor de luptă? Pe ce se bazează credința, curajul și bucuria lor?

W. T. din 15 Aprilie 1933.

Conspirație contra vieții lui Christos

Abia și-a început Isus serviciul Său public de pe pământ, și preoțimea evreiască s'a pus împotriva Lui. Dușmănia ei a devenit în sfârșit o ură de moarte, și cu deosebite ocazii au căutat să pună mâna pe El; însă timpul lui Isus, pentru a fi dat în mânele lor, nu a fost încă sosit. În sfârșit însă, după ce timp de trei ani și jumătate cu toate eforturile a pus o mărturie pentru Iehova Dumnezeu, și a făcut bine poporului de rând, atunci i-a sosit timpul. Printr'o minune a readus la viață pe prietenul Său Lazăr, aceasta însă nicidecum nu a convins pe preoțimea evreiască, ci i-a ațâțat la o furie peste măsură, și au luat hotărîrea tare, de a înlătura pe Isus.

Ei s'au hotărît să meargă la domnitorii țării și să le arate, că țara lor ar fi în pericol din pricina acestui om Isus, și ei își vor pierde dreptul de a mai ocupa posturi și slujbe, dacă nu s'ar întâmpla ceva. Acolo unde egoismul este îndemnul, toți cari sunt stăpâniți de asemenea interese egoiste, ușor se asociază la o acțiune comună. Satan era dumnezeul lumii acesteia. Grupele domnitoare financiare, politice și religioase erau în mâna lui. Pentru a-i îndemna la activitate, era de ajuns, ca să le pună în vedere pericolul, că pot să piardă lucrurile, cari erau plăcute și prețioase pentru dânsii.

„Atunci preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat soborul, și au zis: Ce vom face? Omul acesta face multe minuni. Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El, și vor veni Romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul. Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic: oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul? Dar lucrul acesta nu l-a spus dela el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a proorocit că Isus avea să moară pentru neam. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într'un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. Din ziua aceea s'au sfătuit să-L omoare.” — Ioan 11:17—53.

Se apropia timpul pentru pască, și toți au așteptat, că Isus va veni sus și va serba pasca, deoarece El a ținut legea atât în spirit, cât și după slovă. Preoțimea a știut aceasta și a făcut pregătiri sub conducerea superioară a lui Satan, ca să prindă pe Isus: „Iar preoții cei mai de seamă și fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde este, să le dea de știre ca să-L prindă”. — Ioan 11:57.

Am putea să întrebăm: Ce scop are aici a enumera toate lucrurile acelea mărsave, pe care le-a săvârșit preoțimea din acel timp și să facem o asemănare cu preoțimea timpului prezent? Ce se poate ajunge prin aceasta? Răspunsul este acela, că nicidecum nu intenționăm să facem rău vreunui om. Nu avem de scop să disprețuim pe cineva, deoarece o astfel de procedură nu ar a-

duce nimic bun. Intenția adevărată este aceea, de a dovedi oamenilor cu eugelare sănătoasă, că Satan, Diavolul este atât dușmanul lui Dumnezeu și a lui Cristos, cât și a tuturor oamenilor cari iubesc dreptatea și adevărul; că Satan, făuritorul acestor planuri rele, s'a jurat, ca să țină omenirea în robie deplină prin mijlocirea oamenilor egoiști și răi; că Satan a plantat egoism în inimile creaturilor omenești și pentru ajungerea acestui scop a intrunit elementele comerciale, politice și religioase într'o asociație egoistă, pentruca să domnească peste popor printr'o guvernare, care este cu totul opusă căii lui Dumnezeu. Toate mijloacele de ajutor încercate de oameni au eșuat, deoarece Satan fie direct, sau indirect s'a amestecat în treburile.

Se va arăta aici mai departe, că remediul, ce va aduce ajutor oamenilor, numai dela Dumnezeu poate să vină: că la timpul hotărît remediul lui Dumnezeu folosit spre binele oamenilor va aduce liberarea deplină și binecuvântările dorite atât de mult de oameni. Dacă oamenii văd, că preoțimea din zilele noastre, așa cași fariseii din timpul lui Isus, sunt o uncă în mâna Diavolului, atunci puterea preoției de a amăgi omenirea va pieri. Dacă ochii oamenilor se vor deschide și vor înțelege remediul lui Dumnezeu, atunci ei își vor pregăti inima și eugelul la binecuvântările viitoare pe care le vor primi și prețui.

Dar pentruca a permis Dumnezeu Diavolului, ca să persecute pe Fiul Său iubit și să folosească pe învățătorii religioși din timpul acela, ca să ajute lui Satan întru persecuțiunea aceasta reavoiitoare? Răspunsul la aceasta este: Dumnezeu a știut, că Satan la prima ocazie ar fi ucis pe Isus, dacă nu ar fi fost împiedecat în aceasta. Dumnezeu a știut că conducătorii religioși fățarnici din acel timp, cari s'au dovedit necredincioși față de El și față de poziția lor de încredere ce au ocupat, vor fi uitate de bunăvoie în mâna Diavolului, pentru a duce la îndeplinire planurile neghiuite a acestuia. Isus le-a declarat deschis, că Diavolul este tatăl lor. El nu a căutat să-i lase în neștiință; ba mai mult El a căutat să le ajute. Ei chiar dacă au afirmat că sunt reprezentanții lui Dumnezeu, Isus însă le-a zis: „Dacă voi ați fi ai lui Dumnezeu, Tatăl Meu, atunci ați face lucrurile Lui; deoarece însă voi faceți lucrurile Diavolului, cu aceasta dovediți, că sunteți ai lui”. Dumnezeu a îngăduit ca conducătorii religioși să fie expuși la o probă mare, și în proba aceasta au căzut. Cu alte cuvinte, ei au neglijat și s'au codit ca să urmeze pe Iehova Dumnezeu și să i se supună, dimpotrivă au urmat și au ascultat pe Diavolul.

Dumnezeu ar fi putut să împiedice persecutarea Fiului Său iubit, totuși înțelepciunea Lui a hotărît altcum. A fost de lipsă pentru Isus, ca să învețe ascultare prin suferințe sub împrejurări

neprielnice; și El a trebuit să fie probat, și cum proba a venit peste El, nicidecum nu a căutat să se sustragă de sub ea. — Evrei 5:8, 9; Filipeni 2:5—11.

Dumnezeu a lăsat ca omul desăvârșit Adam să fie pus pe probă, pentru a hotări dacă poate să-i dea viață vecinică. Adam a căzut în probă. Dumnezeu a îngădui ca să vină o probă peste conducătorii religioși din timpul lui Isus. Chiar și ei au căzut în probă. Isus a fost un om. Înaintea Lui era răsplata cea mai mare din întregul univers. Era scopul lui Dumnezeu, ca și Fiul Său să fie probat. Înainte ce i s'ar oferi această răsplată mare. Isus a fost supus probei, și a biruit.

Acuma a sosit timpul, ca oamenii să cunoască și să înțeleagă adevărul, ca să vadă, că toate războaiele dintre oameni, toate conflictele dintre sistemele religioase, toate crimele și nelegiuirile de pe pământ își au obârșia dela Satan, care a folosit toate mijloacele acestea, pentruca să abată cugetul oamenilor dela Dumnezeu. Timpul a sosit când oamenii trebuie să cunoască, că Dumnezeu este prietenul și binefăcătorul lor. Oricine să scoală cu totul afară din cugetul său, că s'ar încerca aici sau ar fi dorit, ca să se ațâțe o clasă împotriva altei clase. Adevărul însă contrar răului trebuie să fie arătat clar, pentruca oamenii să poată cunoaște, că Iehova este Dumnezeu și Fiul Său iubit este Cristos, și că Domnul a desemnat o cale către viață și că altă cale nu există.

Timpul a venit, când Isus a trebuit să se ofere evreilor ca Rege în formă oficială. Aceasta a trebuit să se întâmple chiar în ziua a zecea a luni Nisan, deoarece a fost hotărârea lui Dumnezeu, că acesta trebuia să se întâmple. În împlinirea profeției lui Zaharia (9:9, 12), Isus a intrat în orașul Ierusalim călare pe un măgar. Era obicei, că regii iudei au călărit pe măgari, când veneau să fie încoronați. Vestea despre Isus s'a lăfșit pe atunci în întreaga Palestina. Mulți oameni au crezut în El. O mulțime mare de oameni s'au înșirat dealungul drumului, au așternut hainele lor pe pământ, au tăiat ramuri de pe arbori și le-au presărat pe drum, pentruca Isus să călătorească deasupra acestora. Prin aceasta au demonstrat, că au primit pe Isus ca Rege. Poporul a strigat către El: „Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte”. — Matei 21:1—9; Ioan 12:12.

Această exclamațiune puternică voluntară din partea poporului de rând a ațâțat peste măsură pe farisei, și Diavolul a avut grije, ca para mâinii lor să nu se stingă. Fariseii au convocat în grabă o consfătuire de sânge. „Fariseii au zis deci între ei: Vedeti că nu câștigați nimic: iată că lumea se duce după El!” — Ioan 12:19.

Cu vr'o câteva zile mai târziu a avut loc pasca. Întrucât Isus a ținut legea în mod desăvârșit, a sărbătorit și El pasca. În vreme ce mânca cu ucenicii Lui a devenit foarte trist și a zis către ei: „Unul dintre voi mă va vinde”. Cu vocea sufocată a zis Isus apoi ucenicului iubit Ioan cum urmațoarele: „Fii atent, acela este cine mă vinde, cui îi voi da imbușătura înmuiată în farfurie”. Atunci Isus dădu pâinea lui Iuda: „Cum a fost dată bucășica, a intrat Satan în Iuda. Isus i-a zis: Ce ai să faci, fă repede”. — Ioan 13:27.

Ce s'ar înțelege aici sub expresiunea: „Cum a fost dată bucășica, a intrat Satan în Iuda?” Desigur aceea înseamnă, că dela aceea clipă Satan a avut deplină putere asupra cugetelor lui Iuda. Iuda era acuma foarte îngrijat, pentru a-și executa scopul rău. Aici avem o dovadă pozitivă, că într'adevăr Satan a fost acela, care a căutat moartea lui Isus. El a știut, că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu, și a voit să-L curățese din drum, pentru a-și păstra domnia de peste lume.

Iuda a plecat repede, ca să întâlnească pe tovarășii lui de conspirație, față de cari s'a obligat să vândă pe Cristos Isus pentru suma mizerabilă de treizeci piese de argint. (Matei 26:15, 16) Natural că și El, a știut că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu. El însă a lăsat să se înrădăcească amarăciunea în inima sa și acum era foarte îngrijat, ca să execute conspirația și să aibă un câștig egoist din aceea. El și-a primit plata, a plecat cu adunătura pe care a condus-o la Isus. Cu fălăria provenită dela Diavol și ce s'a arătat deja la o ocazie mai dinainte, s'a apropiat acuma Iuda către Domnul Isus și L-a sărutat. Prin aceasta a făcut semn adunăturii care l-a însoțit, că acela este Isus, care trebuie prins. Isus nu s'a împotrivit celei mercenare, ci a îngădui să fie dus cu escorta.

Repede după aceea a urmat ascultarea aparentă a Domnului și moartea Lui îngrozitoare pe lemnul unui criminal.

W. T. din 15 Aprilie 1933.

Domnia dreptății. Când?

Anul o mie nouă sute patrusprezece a însemnat, cum poate fi observat acuma de fiecare om vigilent, o imensă întorsătură în istoria universală. Mai mult de douăzeci și cinci secole a lăsat Dumnezeu să se scrie în Cuvântul Său un raport despre profeții, care fac indicație chiar la lucrurile care s'au părădat în zilele vieții noastre, și care acuma stau ca mărturie învederate a schimbării celei mari.

Iehova a stabilit „timpul națiunilor” și totodată a dat de înțeles prin aceasta că domnia lui Satan când se va sfârși. Timp de mai multe secole lungi a fost Satan domnitorul nevăzut al lumii acesteia; nu după drept, ci din permiterea sau păcătoșia lui Iehova. De aici rezultă, că sosirea timpului lui Dumnezeu de a pune pe tron pe Unul Său, semnaleză sfârșitul domniei tolerate a lui Satan. Deoarece știm, că Diavolul, cum arată și

numele lui este adversarul lui Dumnezeu, este sigur că Satan nu va abdice de bunăvoie, ci va trebui să fie destituit de Domnul. Natural că Iehova ar fi putut expulsa într-o clipă pe Satan și toate puterile sale să le nimicească; dar nu aceasta se pare să fie modul de procedură a lui Dumnezeu la săvârșirea lucrului Său. Faptele arată, că Dumnezeu în cursul timpului în care se întâmplă expulzarea, face un lucru deosebit prin unșii Lui și lasă să se vestească națiunilor de pe pământ scopul Său. Orice lucru ce provine dela Iehova, se întâmplă în mod exemplar și în ordine consecutivă. Din dovezi se va vedea, că expulzarea lui Satan a început în anul 1911, și că lucrul acesta se tot continuă încă. Trebuie să mergem mai departe, până când guvernarea dreptății a lui Dumnezeu va fi întemeiată pe deplin și cu desăvârșire pentru omenire.

Toate popoarele cu deosebire a iudeilor sunt amintite în Scriptură ca neamuri sau păgâni. Motivul acestui fapt este acela, că iudeii sau Izraeliții erau poporul lui Dumnezeu că anume Dumnezeu le-a fost domnitorul. Când Dumnezeu a răsat să doboare păgânii pe Zedechia, ultimul rege a lui Izrael, atunci a început stăpânirea peste întreaga lume a păgânilor sau a neuideilor; și dela acel timp înainte se număra „timpul națiunilor”. Data căderii lui Zedechia este stabilită cu încredere atât de Scriptură cât și de istoria universală, ca anul 606 în. Chr. În anul acesta a devenit Satan dumnezeul lumii întregi, adică a devenit domnitorul nevăzut al tuturor națiunilor. De aici rezultă, că sfârșitul „timpului națiunilor” arată și începutul timpului, când nu se va îngădui lui Satan mai mult, ca să stăpânească neîmpiedecat. Este important ca să stabilim semnele de cunoaștere a lungimei „timpurilor națiunilor” cum a arătat Isus pe bază de documente de încredere. (Luca 21:21) Există două șiruri de dovezi faptice ce se sprijinesc reciproc și afară de aceasta un șir de dovezi de stări, cari întăresc dovezile faptice cu privire la timpul națiunilor. Toate trei feluri de dovezi arată că „timpul națiunilor” sau timpul păgânilor s'a sfârșit în anul 1911. Astfel data aceasta stabilește sfârșitul domniei lui Satan, și dela acest timp încolo se poate aștepta o acțiune împotriva domniei sale.

Un șir al acestor dovezi se referă la pedeapsa lui Izrael, care a început în anul 606 în Cr., și a trebuit să dureze „șapte timpuri”. Izraeliții de repetate ori au călcat legământul lui Dumnezeu și pentru aceasta au fost pedepsiți. (Judecători 3:11; 4:2, 3; 10:7, 8; 13:1) Iehova i-a tot avertizat că în caz de vor tot continua ca să-și calce legământul, atunci El are să-i pedepsească „de șapte ori mai mult” (altă trad.: șapte timpuri de mult), sau timp de șapte ori mai multe vremuri, afară de pedepsele pe care le-au primit deja. „Imi voi întoarce fața împotriva voastră, și veți fi bălăuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăse vă vor subjuga, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar. Dacă cu toate acestea nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. Vă voi lăsa cetățile pustii,

vă vor pustii locașurile sfinte, și nu voi mai mirosi mirosul plăcut al tămâii voastre. Vă voi împărștia printre neamuri, și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustie, și cetățile voastre vor rămâne pustii”. — 3 Moise 26:17, 18, 31, 33.

Prin profetul Său, Dumnezeu a enumerat multe experiențe ale lui Izrael, și a făcut cunoscut hotărârea Sa de a pedepsi pe Izraeliți din pricina neascultării lor. (Ezechil 20:1—39) Hotărârea definitivă a lui Dumnezeu împotriva lui Izrael, prin profetul Său a îmbrăcat-o în următoarele cuvinte: „De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Pentru că vă făliți cu nelegiuirea voastră, vădindu-vă fărădelegile, arătându-vă păcatele în toate faptele voastre, pentru că vă făliți cu ele, veți fi prinși de mâna lui. Și tu nelegiuit, rănit de moarte, domn al lui Izrael, a cărui zi vine tocmai când nelegiuirea este la culme! Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: La o parte cu mirla, jos cumuna împărătească! Nu mai este cum a fost. Ce este plecat va fi înălțat, și ce este înălțat va fi plecat! Voi da jos cumuna, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc, decât la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mâna căruia o voi incredința”. — Ezechil 21:21—27.

Regele de atunci a lui Izrael era Zedechia. El avea douăzeci și unu de ani, când s'a suit pe tron. Și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. (2 Cronica 26:9—11). „În anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au pătruns în cetate. Împăratul Babilonului a pus să junghie la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui, împreună cu toți mai marii lui Iuda. Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă, ca să-l ducă la Babilon”. (Ieremia 39:2, 6, 7) Zedechia și-a început domnia în anul 617 în. Cr., și cu unsprezece ani mai târziu, adică în 606 în. de Cr., a fost luat prins și dus la Babilon, și națiunea Izrael a căzut. Acesta este momentul precis al executării hotărârii lui Dumnezeu cu privire la Izrael. Aceea dată, anume 606 în. de Cr., a semnalat cu totul neîndoios începutul domniei atotcuprinzătoare a națiunilor, ce se numește timpul păgânilor.

Amăsurat limbajului Sfintei Scripturi un „timp” se referă la un an, chiar dacă este vorba de un an literal sau simbolic. Un „timp” simbolic se socotește ca un an lunar de 360 zile. Așa dar un an simbolic sau un „timp” simbolic înseamnă o perioadă de 360 ani literali. (Ezechil 1:6) Cele „șapte timpuri” amintite în Scriptură, înseamnă luat în mod literal, șapte ani literali; iar aplicat în mod simbolic de șapte ori 360 ani, care ne dau 2520 de ani literali.

Scriptura dă de înțeles clar că cele „șapte timpuri” a pedepsei lui Izrael sunt a se înțelege simbolic și nu literal. Izrael a avut de mai înainte o pedeapsă de o durată mai lungă decât șapte ani literali. (Judecători 3:8—11) Iudeii au stat șaptezeci de ani în Babilon; și după întoarcerea lor din Babilon au suferit din nou sub pedeapsa de mâna altor națiuni sau popoare. Din aceasta

trebuie să se concludă, că perioada de timp despre care este vorba aici, este un timp simbolic. Timpul de pedeapsă, care a început în 606 în. de Cr., și a durat șapte timpuri simbolice sau 2520 de ani, a trebuit deci să se sfârșească în anul 1914 după Cristos. Evenimentele care au avut loc asemenea arată, că războiul care a izbucnit în anul 1914, în mare măsură a însuflețit pe iudei să se întoarcă în patria lor. Anul 1914 însă are de arătat lucruri și mai însemnate decât aceasta. Anume „Ierusalimul de sus”, organizația lui Dumnezeu a născut pe fiul simbolic, Impărăția lui Dumnezeu sub Cristos. — Apocalips 12:1—5; Galateni 4:26.

Un alt șir de mărturii directe ni s'a dat prin experiențele lui Nebucadnețar, a regelui din Babilon. Nebucadnețar a avut un vis, și Daniel profetul lui Dumnezeu a explicat înțelesul acestui vis. (Daniel 4:1—28) Faptul, că visul acesta a fost lălmăcit de profetul lui Dumnezeu și raportul despre aceasta cu atâta îngrijire a fost însemnat în Cuvântul lui Dumnezeu, arată că hotărîrea lui Dumnezeu a fost aceea, ca să lase să se serie înțelesul, pentruca să servească spre folos adevăraților creștini, cari vor trăi pe pământ în timpul sfârșitului; și că apoi aceștia vor fi privilegiați ca să priceapă înțelesul raportului, pentruca o astfel de cunoștință să le slujească spre încurajare și mângâiere. (Romani 15:1; I Corinteni 10:11) Când profetul Daniel dădu explicarea, a vorbit către Nebucadnețar: „Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele-câmpului, și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udal de roua cerului și șapte vremi vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea”. — Daniel 4:25.

Satan era dumnezeul sau domnitorul nevăzut al lumii întregi, și Nebucadnețar a fost primul cezar al acestui imperiu mondial. Dumnezeu a lăsat apoi ca Daniel să facă indicație la toate imperiile mondiale, anume Babilon și celelalte imperii mondiale ce vor urma, sub simbolul de „fiare sălbatice”. (Daniel 7:17) Stăpânirile simbolizate prin

„fiare sălbatice” trebuia să domnească neîntrerupt, până ce va veni Unsul lui Dumnezeu. (Daniel 7:13, 14) Ce a prezis Daniel întru explicarea visului, s'au împlinit asupra lui Nebucadnețar. „Toate aceste lucruri s'au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar”. El a fost alungat afară pe câmp și a trăit acolo timp de șapte ani asemenea fiarelor. Acei șapte ani erau un simbol pentru întregul periodul de timp, în care timp domniile mondiale ale lui Satan urma să rămână în picioare fără întrerupere. Experiențele lui Nebucadnețar reprezintă, că națiunile de pe pământ de sub domniitorul nevăzut Satan, până la vremea, când oamenii vor recunoaște guvernarea Celui Prea Înalt, sunt feroce (animalice). Aceasta se dă de înțeles prin următoarele cuvinte ale profetului: „Șapte vremi vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea”. Exprimat în alte cuvinte, vedenia sau visul dă de înțeles următoarele: Domnia națiunilor un period de șapte vremuri va fi animalică și va sta sub conducerea lui Satan, până ce va veni Impărăția Celui Prea Înalt.

Timpul păgânilor a început, cum se arată mai sus, în anul 606 în. de Cr., cu Nebucadnețar. Dacă noi numărăm „șapte timpuri” sau 2520 ani literal, ajungem la sfârșitul „timpului națiunilor” în anul 1914 după Cristos. Acest an indică așa dar timpul, când Acela, care are dreptul, își ia puterea și autoritatea primită dela Cel Prea Înalt, ca împuternicitul Celui Prea Înalt, și o folosește pentru a pune capăt domniei lui Satan.

Există două rânduri de mărturii, cari întăresc durata „timpului păgânilor”. „Un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei mărtori”. (5 Moise 19:15) Prin aceasta stabilește Iehova cum trebuie să se dovedească orice lucru important. Afară de dovezile directe Iehova a servit și dovezi de împrejurări, cari, dacă aceasta este numai cu puțință, spun mai mult decât mărturia directă arătată mai sus. — Matei 21:1—33.

W. T. din 15 Aprilie 1933.

Persecutarea martorului credincios și adevărat

Națiunea Izrael a fost o națiune tipică, adevărată o națiune, pășaniile căreia și comunicarea lui Dumnezeu cu ea, erau preumbriri profetice a lucrurilor, care urmau să se împlinească într-o epocă viitoare. Dumnezeu îi dădu prin profetul Moise legea, și legea aceasta a îndeplinit rolul unui îndrumător, pentru a conduce poporul la Cristos. Apostolul Pavel clarifică chestiunea din acest punct de vedere în scrisoarea lui către Galateni în capitolul treilea în versul douăzeci și patru. Cuvântul tradus „îndrumător” din textul grecesc, își are origina din acelaș cuvânt grecesc, ca cuvântul nostru „pedagog”; de origină a caracterizat pe cineva, care a dus copii la școală și a avut grijă de dânsii. Legea, această misiune a îndeplinit-o la Izrael. După aceea în anul 29 (d. Cr.) a pășit la iveală Cristos. Până la timpul

lui Zedechia Iudeii ca națiune au fost ocrotiți de Domnul, și chiar și dela acel timp încoace, toți aceia, cari s'au întors la Ierusalim din prisoarea babilonică și au dovedit credință în Dumnezeu, asemenea au fost ocrotiți. Dacă națiunea ar fi recunoscut pe Domnul ca împăratul ei, atunci pe baza legământului ei, a cărei mijlocitor a fost Moise, s'ar fi transmis asupra lui Cristos. Mai marele decât Moise, și întrecăga familie regală a Impărăției celei noi, dintre iudei s'ar fi ales. Iudeii au așteptat așadar timpul când vor putea să întemeieze o împărăție, și aceia, cari într'adevăr au crezut în Isus, au voit să-l ia și să-l facă împărat.

Satan, dușmanul neconținut a căutat un mijloc prin care ar putea omori pe Isus. Indată a găsit niște unelte voluntare, pe care le-a putut folosi în

scopul lui nelegiuit, anume pe conducătorii religioși ai lui Izrael, pe cărturarii, fariseii și preoții, legiuitorii și alții. Aceștia au avut grijă, ca să țină poporul în robie. Ei erau egoiști peste măsură, ceea ce se poate spune și despre antilipul lor din timpul prezent. Satan a știut că îi va fi ușor, ca să aducă laolaltă pe conducătorii pentru o acțiune îndreptată împotriva lui Isus. El a știut, că el va găsi pentru ei o cale din pricina urei lor înrădăcinate adânc împotriva lui Isus, ca să-L aducă înaintea stăpânilor financiari și politicieni ai guvernului, și apoi să-L acuze cu necredincioșie și trădare, și astfel să-L ucidă în aparență în un mod drept (legal). În concordanță cu aceasta s'a apucat de executarea acestui plan nelegiuit și a ațâțat în inimile fariseilor planuri rele împotriva lui Isus.

Chiar la începutul activității lui Isus, fariseii și alții membrii a preoției au căutat să intre în conflict cu El. Ei au avut mare grijă, ca să caute o cale, cum ar putea înfățișa pe El și pe ucenicii Lui ca pe niște călcători de lege. Fariseii deși erau mult mai zeloși pentru literele legii, totuși pentru spiritul legii nu și-au bătut deloc capul. Chiar așa este și cu preoția din zilele actuale. În America de pildă, ea stăruie asupra faptului, ca să aibă o lege de interzicerea beuturilor, și totuși mulți dintre acești zeloși se folosesc de împrejurări favorabile și la ocazii binevenite își permit ca folosință a beuturilor alcoolice. Unii chiar se mândresc, că țin în pivnițele lor o rezervă importantă de alcool. Noi atragem atențiunea asupra acestei împrejurări, pentru a arăta că Satan pe accia, pe cari îi poate controla, îi aduce în contradicție cu ei inșiși prin procedură inconsecventă. Amăgirea este una din mijloacele principale a Diavolului. El trezește aparența, cașicum o chestiune într'adevăr s'ar executa și în acelaș timp lucrează chiar contrarul.

Când fariseii au văzut, că ucenicii lui Isus au rupt spice în zi de sâmbătă, ca să mănânce, suflutele evlavioase, care erau pentru literele legii, au fost scandalizați peste măsură, și au declarat, că ceea ce au făcut ucenicii, este împotriva legii. Isus a încercat atunci ca să le învețe spiritul legii, și să le clarifice, că sâmbăta a fost făcută pentru om și nu omul a fost făcut pentru sâmbătă. Ei însă n'au voit să accepte aceasta. Când Isus a vindecat un bolnav în zi de sâmbătă, fariseii s'au mâniat foarte. Ei au convocat îndată o adunare, ca să se sfătuiască, cum să-L poată omori. (Matei 12:1-4) În inimile lor erau niște cugete ucigașe inspirate de Diavolul, și acuma erau gata să le transforme în fapte.

Isus vorbi cu o altă ocazie în prezența cărturarilor și fariseilor următoarea parabolă: „Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a arendat-o unor vierii, și a plecat în altă țară. Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vierii, ca să ia partea lui de rod. Vierii au pus mâna pe robii lui și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. A mai

trimis alți robi, mai mulți decât cei dintâi, și vierii i-au primit la fel. La urmă a trimis la ei pe fiul său zicând: Vor primi cu cinste pe fiul meu! Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: Iată moștenitorul; veniți să-l omorim și să punem stăpânire pe moștenirea lui. Și au pus mâna pe el, l-au seos afară din vie și l-au omorât. După ce au auzit pildele Lui preoții cei mai de seamă și fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei, și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentru că ele îl socoteau drept prooroc.” — Matei 21:33—39, 45, 46.

În realitate Satan a fost acela, care a căutat să omoare pe Isus. El a știut, că Isus a fost moștenitorul făgăduinții, pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam. El și-a folosit puterea nevăzută pentru a îndemna pe farisei, ca să pună la cale moartea lui Isus. Până la un anumit grad avu și reușită însă timpul hotărât de Dumnezeu pentru a permite aceasta n'a fost încă sosit. Isus a cunoscut cugetele fariseilor și pentru aceasta le dădu această pildă.

Cu o altă ocazie Isus a vorbit despre sine însuș, ca despre Fiul lui Dumnezeu. Unellele lui Satan, preoții iarăș au căutat să-i ia viața imputându-i pe nedrept, că defăimă pe Dumnezeu. Citim: „Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că nu-l dă duhul cu măsură. Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui. Cine crede în Fiul are viață vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va avea viața, ci mânia lui Dumnezeu va rămânea peste el.” „Dar Isus le-a răspuns: Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu de asemenea lucrez. Tocmai de aceea căutau și mai mult Iudeii să-L omoare. Nu numai fiindcă deslega ziua sabbatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.” — Ioan 3:31—36; 5:17, 18.

De fapt nu era nici o scuză pentru aceea, că fariseii s'au lăsat conduși de Diavolul. Ei au știut, că Dumnezeu prin învățatură și prin reprezentări preumbritoare a prevestit venirea lui Mesia; ei au știut mai departe, că a sosit timpul pentru ivirea Lui; de fapt, ei au știut, că Isus a fost Mesia. Însă din pricina egoismului lor și dorința lor ca să domnească și mai departe peste popor, s'au făcut unelle voluntare în mâna Diavolului, și el s'a folosit bine de ei. Isus a recunoscut pe Satan înapoia tuturor lucrurilor acestora și a știut că oamenii au căutat să-L omoare. El nu s'a lăsat nici măcar o clipă să fie amăgit de ei.

Cu o altă ocazie a vorbit către dâșii: „Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă omoriți, pentru că nu pătrunde la voi Cuvântul Meu. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit dela tatăl vostru. Tatăl nostru, l-au răspuns este Avraam. Isus le-a zis: Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. Dar acum căutați să mă omoriți pe mine, un om, care v'am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n'a făcut. Voi faceți faptele tatălui vostru. Ei l-au

zis: Noi nu suntem copii născuți din curvie; avem un singur tată, pe Dumnezeu. Isus le-a zis: Dacă ar fi Dumnezeu tatăl vostru, Măți iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin dela Dumnezeu; n'am venit dela Mine însumi, ci El M'a trimis. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu. Voi aveți de tată pe Diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Orice câte ori spune o minciună vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii. Iar pe Mine pentru că spun adevărul nu Mă credeți. Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul pentru ce nu Mă credeți? Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n'ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu." — Ioan 8:37—47.

Cu ocazia aceasta Isus a declarat fățiș acestor bărbați, că Diavolul a fost tatăl lor și stătea dinapoi lor și că ei lușisi au executat planurile lui Satan și au voit să ia viața Fiului lui Dumnezeu, chiar pentru că erau dela Diavolul.

Că într'adevăr Satan a fost acela, care a pus toate în mișcare pentru a cauza moartea lui Isus nu poate să fie îndoielă. Isus a știut aceasta: El a știut mai departe, că Diavolul a folosit preoțimea, ca să înduplece pe Iuda, ca să execute scopurile Diavolului. Isus a declarat în prezența ucenicilor și a altora în Sinagogă: „Dupăcum Tatăl, care este viu M'a trimis, pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine. Astfel este pâinea, care s'a pogorit din cer, nu ea mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuș au murit; cine mănâncă pâinea aceasta va trăi în veac.” — Ioan 6:57, 58.

Mulți dintre aceia, cari până la vremea aceea

au urmat pe Isus, L-au părăsit și nu L-au mai urmat. „Atunci Isus a zis celor doisprezece: Voi nu vreți să vă duceți? Doamne I-a răspuns Simon Petru. La cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice. Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Cristosul Sfântul lui Dumnezeu. Isus le-a răspuns: Nu v'am ales Eu pe voi cei doisprezece? și totuș unul din voi este un drac. Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci El avea să-L vândă; el, unul din cei doisprezece.” — Ioan 6:67—71.

Isus nu a fost tras în cursă prin aceasta. El a știut că a împlinit scopul Tatălui Său; El a știut ce va fi rezultatul. Fără greș și mergând chiar drept înainte, a stăruit în lucrul Său; El a continuat să servească trebuințele celor săraci, a vindecat pe bolnavi, a deschis ochii celor orbi, a făcut pe olog să umble și a înviat pe cei morți. Lucrarea puterii celei mari a lui Isus la învierea lui Lazar din morți, dădu din nou ocazie Diavolului, ca să întărească preoțimea. Aceștia au fost cuprinși de mare furie și erau acum gata ca să se pună pe treabă. Ei s'au infuriat și s'au hotărât să procedeze. Preoțimei se prezenta o ocazie ca să atragă în conspirație pe tovarășii lor de legământ, elementele financiare și politice a guvernării. Ei s'au pus pe treabă, ca să facă aceasta sub îngrijirea domnitorului lor suprem, Satan.

Rezultatul procedurii lor este cunoscut lumii întregi, atât îngerilor cât și oamenilor. Și astfel a suportat „martorul credincios și adevărat” al lui Dumnezeu cea mai amară persecuțiune din partea dușmanilor vizibili și nevăzuți, pe pământ și cu toate acestea și-a păstrat credincioșia și loialitatea înaintea lui Dumnezeu și Regelui Său, ceea ce este o laudă vecinică asupra lui Iehova, Cel Prea Inalt.

W. T. din 15 Aprilie 1933.

Scrisori

Iehova înconjură pe poporul său

Iubite frate Rutherford!

La sfârșitul unui an de nenunțate binecuvântări în serviciul Regelui nostru mă simt îndemnat, ca să-mi exprim mulțumirea încă odată pentru partea ta la împărțirea hranei la timp pe care rămășiți credincioasă a primit prin coloanele „Revistei” și alte literaturi. Într'adevăr, masa Domnului geme sub povara lucrurilor scumpe, care sunt pregătite acelor, care se bucură în El.

Desfășurarea profeției lui Ezechiel în „Justificare” I—III este pentru noi un izvor de îndemna și bucurie. Eu aș dori să-ți exprim personal mulțumirea mea pentru trimiterea cărților precum și pentru anuarul pe 1933. Dacă citim despre toate greutățile pe care le îndură pionerii credincioși în țările străine în executarea lucrului Împărăției, recunoaștem, că noi aici în America, cu toată că Diavolul și aici nouă ne-a pregătit greutăți, totuș putem spune: „Da, sorțul nostru a căzut în loc plăcut”. Totuși nu putem aștepta să fim cruțați de mânia dușmanului. Atât de sigur, precum vrabiile zboară sus, putem aștepta, că Gog împreună

cu toate forțele sale militare va face un atac împotriva reședinței organizației vizibile a lui Iehova. Totuș stă scris: „Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului, care nu se elatină, ci stă întărit pe vecie. Cum este înconjurat Ierusalim de munți așa înconjoară Domnul pe poporul Său, de acum până în veac.” (Psalm 125:1, 2). „Eu însumi — zice Domnul — voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, și voi fi slava lui în mijlocul lui.” — Zaharia 2:5.

Și pentru cadoul cărții „Păstrare” sunt foarte recunoscător. Acest cadou nespus de frumos este pentru mine o foarte dulce asigurare despre marea Iehova Dumnezeu, că sunt unul din martorii Lui, pe care L-a primit în Cel iubit. Cu o bucurie tot mai mare privesc înainte anul 1933, că ne aduce aproape timpul, când Iehova își va justifica Numele Său Cel mare și va întemeia dreptate vecinică între omenire, unde voia lui se va face cași în cer.

Cerând binecuvântarea bogată a lui Iehova asupra lucrului tău în interesul Sionului, rămân cu iubire creștinească în serviciul lui Iehova împreună lucrător cu tine

W. B. Fowler, pioner.